

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 5Tdo/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010581
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hatala
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6718010581.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného P. Z. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2021 v Bratislave dovolanie obvineného P. Z., podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Slavomíra Jančiara, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. mája 2019, sp. zn. 4To/61/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. Z. **s a o d m i e t a.**

O

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) z 5. apríla 2019, sp. zn. 5T/114/2018 bol obvinený P. Z. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti uvedeného rozsudku.

Za to bol obvinenému podľa § 295 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), m), 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, na ktorého výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd zaviazal obvineného nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to: A. M., vo výške 1.500,- Eur a B. L., vo výške 141,88 Eur.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal obvinený Z. priamo na hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozsudku odvolanie, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním proti výroku o vine, treste a škode.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) o odvolaní obvineného rozhodol na verejnom zasadnutí uznesením z 30. mája 2019, sp. zn. 4To/61/2019 takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného P. Z. zamietol.

Dňa 1. júla 2021 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. mája 2019, sp. zn. 4To/61/2019.

Ako dovolacie dôvody pritom obvinený označil dôvody uvedené pod písm. i) § 371 ods. 1 Tr. por. (t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom

použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť).

Obvinený v podanom dovolaní namietal, že okresný, ako ani krajský súd v prejednávanej veci nepreukázali, že výbušný predmet predstavoval hromadne účinnú zbraň, bolo preukázané, že zlož nebola dostatočne silná na prekonanie odporu steny platovej trubky, a teda z tohto dôvodu nedošlo k fragmentácii, teda výbušné látky nedokázali ani len poškodiť plastovú trubku, nebolo preukázané, že by predmet pri používaní súčasne usmrtil viac ľudí, alebo im spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, drevené upchávky a kolík, ktoré pri explózii vyleteli z trubky, nemali takú dynamickú silu a charakter, aby súčasne usmrtili viacerých ľudí alebo im spôsobili ťažkú ujmu na zdraví.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto obvinený P. Z. navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a zrušil uvedené napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.05.2019, č.k. 4To/61/2019, ako aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa - rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 05.04.2019, č. k. 5T/114/2018 a aby prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Po postupe v zmysle ustanovenia § 376 Tr. por. sa k dovolaniu obvineného vyjadril prokurátor podaním z 11. mája 2021, v ktorom uviedol, že má za to, že skutočnosti uvádzané obvineným v dovolaní nezakladajú dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že obvinený bez príslušného povolenia prechovával výbušný predmet - výbušninu, v ktorej sa nachádzala pyrotechnická zlož a pričom podľa § 2 písm. b) zákona č. 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii je výbušným predmetom výrobok obsahujúci zalaborovanú výbušninu a podľa § 51 ods. 1 tohto zákona sa výroba pyrotechnických výrobkov považuje za spracovanie výbušnín, kde túto výbušninu prechovával bez povolenia uvedeného v § 41 a § 42 zákona č. 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii. Chemickým skúmaním bola vo všetkých predložených stopách potvrdená prítomnosť vysokej koncentrácie dusičnanových aniónov. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 58/2014 Z. z. o výbušninách, výbušných predmetoch a munícii a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa jedná o výbušný predmet. Výbušnina uložená obvineným na auto poškodenej dokázala poškodiť uvedené vozidlo aj príľahlý dom, nielen rozbitím okna, ale aj poškodením omietky na viacerých miestach. Aj keď v tomto prípade k fragmentácii nedošlo, už len samotný fakt, že časti výbušného predmetu poškodili dva rodinné domy, pričom jedna časť sa ešte od rodinného domu odrazila a dopadla až niekoľko metrov od miesta výbuchu, svedčia o tom, že v prípade, ak by sa v okolí (resp. dráhe letu týchto predmetov) nachádzali nejaké osoby, mohlo dôjsť k spôsobeniu ťažkej ujmy na ich zdraví, čím bol tiež potvrdený fakt, že išlo o hromadne účinnú zbraň, preto nie sú pochybnosti o správnosti právnej kvalifikácie skutku a konštatovaní, že sa jedná o hromadne účinnú zbraň. Je potrebné akcentovať, že predmet použitý na poškodenie vozidla poškodenej bol nebezpečným predmetom, korešpondujúci s granátom, ktorý sa považuje za hromadne účinnú zbraň.

Uviedol, že dovolacia argumentácia obvineného je totožná s jeho obranou, ktorú uplatnil na hlavných pojednávaniach pred okresným a krajským súdom, ako aj v podanom odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu, zdôrazniac, že súdy sa so všetkými všetkými uplatnenými námietkami už zaoberali.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Obvinený na vyjadrenie prokurátora reagoval podaním z 31. mája 2021 s tým, že zotrval na svojich argumentoch v dovolaní uvádzaných.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) v spojení s písm. a) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Najvyšší súd zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom rozhodnutia o dovolaní je nutné vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku, ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Pokiaľ ide o otázku viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu je dôležité poznamenať - tak, ako to napokon najvyšší súd už stabilne zdôrazňuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti - že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (viď k tomu bližšie R 120/2012).

A napokon ešte pred vysporiadaním sa s konkrétnymi uplatnenými námietkami obvineného sa žiada úvodom vo všeobecnosti tiež uviesť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, resp. skutkovými závermi, ktoré vo veci urobili súd prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Tr. por. Dovolací súd skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Pokiaľ ide o samotnú dovolaciu argumentáciu obvineného, ťažisko tejto tvorila námietka, že postupom krajského súdu, ktorý nijakým spôsobom nezohľadnil skutočnosť, že výbušnina použitá v kritickej dobe nebola spôsobilá spôsobiť smrť, či vážnu ujmu na zdraví viacerým osobám, odhliadnuc od toho, že spáchanie skutku obvinený popiera.

V posudzovanej veci bol uplatnený dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Čo sa týka predmetného dovolacieho dôvodu, tak z jeho znenia, ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojnásťnásť. Dovolací súd je tak viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštanca. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Ten je totiž daný len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s námietkou obvineného spochybňujúcou správnosť právnej kvalifikácie skutku je potrebné uviesť, že nedošlo k roztrhaniu tela výbušného predmetu, čo by bezpochyby malo za následok prípadnú možnosť usmrtenia, prípadne spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví viacerým osobám. Podľa znaleckých vyjadrení k takémuto následku nedošlo buď z dôvodu, že výbušná látka nebola v takom množstve, aby dokázala telo výbušného predmetu roztrhať, nakoľko toto bolo neprimerane hrubé, alebo preto, že telo predmetu bolo veľmi silné a zátky neboli dostatočne upevnené, keďže došlo k jej vystreleniu. Teda v prípade, že by výbušnina bola umiestnená v menej odolnom obale - napr. v plechovej trubici, došlo by k takému ohrozeniu. Je otázne, či obvinený úmyselne použil takúto zbraň a chcel iba mierne poškodiť vozidlo poškodenej, alebo neodhadol silu výbušnej zmesi v pomere k hrúbke plastovej trubky a k roztrhaniu tela bomby nedošlo (tomu by nasvedčovali jeho výhražné vyjadrenia, že poškodená bude musieť cestovať autobusom).

Zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto bez povolenia vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo prechováva sebe alebo inému hromadne účinnú zbraň alebo jej súčasť, alebo komponent.

Zo skutkovej vety prvostupňového rozsudku je nesporné, že obvinený prinajmenšom prechovával súčasť a komponenty hromadne účinnej zbrane, a teda právna kvalifikácia zodpovedá súdmi ustáleného skutku, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z vyššie prezentovaných záverov je potom zrejmé, že v rozsahu námietok vymedzených v dovolaní obvineného nie je naplnený žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.